

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pro festo circu[m]cisio[n]is domini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De circūcissione dñi De uene

stores mirabilis affecti ad uidentū ebim: loq̄bant ad inuicē. di. Transeamus vsq̄ bethleem: et uideam⁹ hoc uerbu. i. istam re dignā p̄bo et recordatiōe. Hora bñ q̄ chris tus in nazareth p̄cipit. et in bethleem na scit. Nazareth q̄ppe interpretat flos: et beth leem dom⁹ panis. Lū ḡ h̄z florē boni p̄po siti in corde: in eo ebis p̄cipit. Sed euz fru ctū boni opis facit: ch̄rus in eo nascit. Sz prob̄ dolor multi faciūt abozitiū. Lōcipi unt quidē q̄nq̄ sz nō parūt. T̄ḡit fm̄ cōst lū Bede: transeam⁹ etā nos exēplo ho rū pastoz vsq̄ in bethleem ciuitate dauid cogitādo ac recolam⁹ amādo: et incarnati onē ch̄ri dignis hōrib⁹ celebrādo. Trans camus etā abiect⁹ carnalib⁹ p̄cupisct̄is: toto desiderio mētis vsq̄ in bethleem su pernā. i. domū panis uiuē: nō manufactaz sed eternā in celis: et recolam⁹ amādo q̄a uerbu caro factuz: illuc carne ascendit: ibi q̄ sedet in dextera patris. Illuc eū tota uir tutū instantia seq̄mur: et sollicita cordis ac corpis castigatione p̄urem⁹ ut quē illi in p̄cepto uidere uagientē: nos in patris so lio mereamur uidere regnāte. **S**ecūda cō ditio est uigor realis ex eoz uis: exequen do sez diligent affectōnem boni p̄positi si ne p̄castigatione. Ideo dicit q̄ uenerunt festinatē in bethleem. Ecc̄l̄as. v. Ne tar des conuerti ad dñm. **T**ercia est r̄i gor carnalis macerationis. Nā sicut dicit Job xxvij. Non inuenit in terra suauiter uiuētū. Unde pastozes inuenerūt iesū pu erū p̄panis inuolutū. et positū in p̄cepto. iux ta uerbu angeli dicentis ad eos. Et hoc uobis signū: Inuentis infantes panis inuolutū et positū in p̄cepto. Lū aut euz iuentissent et adorassent: reuersi sūt euz gau dio: quia qui per contemplatiōē ducitur ad aēnitōnem diuine bonitatis: tōcū dus redit ad hereditiū uite actiue. Nos igit p̄i ssimū testam queramus in humilitate cor dis et in simplicitate eū pastozib⁹. Et certe si pastozes illos sp̄ualiter imitemur: iesuz natū inuenimus in cordib⁹ nr̄is: sicq̄ dice repotērim⁹ q̄ uerbu caro factū est: habi taut in nob. Sicut ḡ dicit Bede in omel. Nos que dicta sūt de saluatore nostro ple na dilectōne festinem⁹ amplecti: ut hec in future p̄fecte cognitiōnis uisū comprehē dere ualeamus Amen.

Pro festo circūcisiōis domini.

Vocatu est nōmē eius iesus. Luc ce. ij. Solennis est et celebris di es hodierna. Tum p̄ter octauā natiuitatis. Tum etā p̄ter signa culū circūcisiōis q̄d hōdie ch̄ris suscepit. Tum etā p̄ter pmulgationem sui nois. de q̄ euangelū dicit Vocatu est nōmē ei⁹ iesus. uocatu dicit: nō impositū. A deo im positū fuit hoc nōmē: sz p̄ angelū denūcia tū mariez ioseph: et p̄ eos alijs diuulgatū Sic ar̄ dicit Tho. i. ij. p̄. q. xxxvij. Nota q̄ aliq̄b⁹ imponunt diuinit⁹ / sp̄ signat aliq̄ gratuitū donū eis diuinitus datū. sic Gen. xviij. dixit dñs abrae. Appellaberis abiaā q̄z patre multaz gētū p̄stitui te. Et mar. xvi. dicit est petro Tu es petrus et sup̄ hac petra edificabo ecclesiam meam. Quia ḡ chris to hōi hoc gr̄e munus collatū erat ut per ipm̄ oēs saluarent Iō uenient uocatu est nōmē eius iesus. i. saluator. Sunt q̄ppe plura nomina ip̄i dñi saluatoris. Tamē au p̄ns tria ip̄oz specialit̄ contes: plabi mur. quoz significatio maxime nobis ex plicat ea que nostre saluti ueniunt: et ip̄z deū significat ut subsistens est i vtr̄sq̄ na tura. scz Emanuel: Ch̄ristus: Iesus.

Primū est nōmē admirande celsitudi nis. Emanuel

Secūm est nōmē venerande sanctitudi nis. Ch̄ristus

Tertū est nōmē desiderande dulcedi nis. Iesus.

Rimū est nōmē admirande celsitudi nis. Et hoc est hoc nōmē emanuel. de quo Esa. viij. Vocabit nō men eius emanuel. q̄d signat illā sup̄admi rabilem vnionē deitatis et humanitatis in persona dñi saluatoris. Emanuel enim interpretatur nobiscū deus. uel nobiscū diu nitas. Et autē deus ip̄se p̄ natiuitatē suaz tp̄alem nobiscū triplici presentia.

Prima est presentia p̄sonalis vnionis.

Secūda est specialis p̄pitiatiōis

Tercia est sacramental' refectionis

Prima ē presentia per sonalis vnionis: per quā sic specialit̄ nunc nobiscū est deus q̄ nō illo mō eū angelis

rāda scitūdie noīs chri Jo. XVIII

Heb. ij. Nūc angelo apphēdit: s; se/
men abzae. Glide si vis. s. ser. de aduentu
in tertia pncipali cōsideratione

**Secūda ē presentia speci/
alis pncipalioris.** Nūc enī pncipior est
ad miserandū nōbis q̄ ante chri in car/
nationē r natiuitatē. Est q̄ specialī mō no/
biscū q̄ nūc tpe gratie sum⁹. s; mō quē modū
nō erat cū his q̄ in tpe veteris testamēti
fuerūt. Pncipior enī facilis ac copiosus
nūc cedit misericōdia peccōrib; ad deū se/
querentib;. Iuxta illud Esa. xlix. In tpe
placito exaudiuit te: r in die salutis auxiliā/
tus sū tu. Qd̄ expōit paul⁹ de tpe gratie
h. Lopez. vj. di. Ecce nūc tps acceptabile ec/
ce nūc dies salutis. Nūc q̄ppe cū leuorū sa/
riffactione pōt aliq; dei miaz obrinere q̄
tpe veteris legis. Et hoc est p̄tute illi⁹ ac/
ceptissimē oblationis quā fecit chris de se/
ipso p oibus. Hebr. ix. Sanguis chri q̄
p spūm̄ semetipm̄ obtulit imāgularū
deo patri: emundabit cōscientias nras ab
operib; mortuis. Possimus igit dicē
Iud ps̄ Dñs p̄tutū nobiscū. suscep. nos ter/
ra ad misericōdiam: deus iacob

**Tertia est presentia sa/
ramentalis refectōis.** p quā sic est cum
nobis christianis q̄ nō cū infidelib;. Iōs
dicit dñs mar. vlx. Ecce ego vobiscū sūz
vsq; ad cōsumationē seculi. Et vide deuo/
te inextimabile chri charitatē. Qd̄ em de
nostra sumpsit humanitate totū p nobis
obtulit: totū q̄ nobis reliquit pro anima/
rū refectōne.

**Secūdū est nomē venerāde sancti/
tudinis.** s; hoc nomē chrius. de
quo Lu. ij. Natus est vobis hodie
saluator: q̄ est chris r c. Et dicit nomen ve/
nerāde sanctitudinis: q̄ significat illā pfe/
ctissimā r plenissimā gratie vngtionē r san/
ctitatē que fuit r est in aīa chri. Chri⁹
em interpretat vnctus. Dicit aut dñs ipse
chrius p antonomasiā: q̄ summus rex:
summus propheta: summus sacerdos. Ille
em tres plone antiquitus inungebant et
chri⁹ dicebant. Unde chrius non ē no/
men p̄tium sed appellatiū. appropriatū
enī ipi deo p antonomasiā. Ab hoc aut
nomine dicimur christiani. quod nomen p̄
mo ab apls r discipulis fuit introductū

apud antiochiam: vt dicit in li. Ecclesiasti/
ce historie. antea aut dicebātur discipuli.
Quia q̄ nomen debet esse consonū rei vt
probat. xxj. dist. c. Cleros. r extra de p̄/
bendis et dignitatib;. c. Luz scdm. Ideo
oportet vt qui christiani dicunt: chriū imi/
tent. Hinc est qd̄ scribit: extra de sacra vn/
ctione. c. Conuenisse. A chriso christiani
dicunt: vt quasi vncti diuine ab vncto: vt
omnes curraūt in odorem vnguentorū il/
lius cuius nomen est oleū effusū. Et Au/
gust. li. de doct. chri. Et sacramēto vn/
ctionis: christianorū oim vocabulū descen/
dit: quod nomen ille frustra sortit qui chri/
stū minime imitat. Ite Aug⁹. Christian⁹
iusticie: bonitatis: pudicie: castitatis: pa/
tientie: humilitatis: innocētie r pietatis ē
nomē. Et tu istud quō tibi defendis r vbi/
dicas: cui de tā plimis reb; nec pauca sub/
sistūt. Christian⁹ vere est ille qui nō no/
mē sed etiā ope est. Hec Aug⁹. Qm̄ et ipse
chris⁹ Jo. xij. Exemplum dedi vobis vt
quēadmodū ego feci: ita r vos faci. In
mysterio aut sue circūcisionis dedit nobis
tripler exemplū salutare qd̄ imitari debet

Prīmū ē sectā de obediētie r humilitatis.
Secūda ē tolerāde angustie r pnalitatis.
Tertiū ē refectā de malicie r prauitatis.

Prīmū est exemplum rē.
In hoc videt q̄ leges seruauit circūcisus
sez octaua die sic pceptū erat in lege. Gal.
iij. Vixit deus filiū suū factū sub lege.

**Secūda est exemplū tolerā/
de angustie r pnalitatis.** Tunc em cepit
p nobis p̄p̄ r sanguine suū fundere. I. Pe/
tri. iij. Chro in carne passū r vos eadē co/
gitatione agnamini.

**Tertiū est exemplū refecā/
de malicie r prauitatis.** Quia em circūci/
di corporaliter voluit: docuit nos spiritua/
liter circūcidi debere. Rho. m. ij. Circū/
cisio cordis in spiritu non litera. cur⁹ laus
non ex hominibus sed ex deo est. Facta ē
autem huiusmodi circūcisio die octaua.
Per octo quippe dies intelligere possum⁹
octo cōsiderationes q̄ sunt q̄ octo lumia/
ria siue dies spirituales quibus agnosci/
tur q̄ vilis p̄periculosus et q̄ detestabi/
lis

De de. de circūcisione dñi De desi

lis est status pcti. Qui em hmoi conside/ rationibz attere & diligēter inuigilat: per ynāquāq; eaz ynā magnā dñe facit ad p/ ficiendā & attingendā spūalē aie circūcisiō nem a peccato & omni macula zc.

Prima est cōsideratio turpissime vili/ tatis que sez est in ania per peccatū. Hiere. ij. q̄ viliis facta es nimis. et hoc p pctm.

Secunda est cōsideratio miserrime ser/ uitutis. Joan. viij. Qui facit peccatū/ser/ uus est peccati. glosa. i. diaboli.

Tertia est cōsideratio certissime morta/ litatis. Ps. Quis est homo qui viuet & n̄ videbit mortē: quasi dicat: nullus.

Quarta est cōsideratio vane instabili/ tatis. Job. xij. Nunq̄ in eodē statu pma net. et Eccl̄. ix. Reicit hō finē suū zc.

Quinta est cōsideratio diuine seueri/ tatis. i. in finali iudicio. Hebre. x. Horren/ dum est incedere in manus dei uiuentis.

Sexta est cōsideratio ifernal acerbitat̄. Mart̄. xij. Ibi erit flet̄ & stridor dētū.

Septima est cōsideratio amisse felici/ tatis. Bern̄. Ne ve ve vapor est ad mo/ dicū parens q̄ eterne felicitatis aditū inf/

Octaua est cōsideratio of/ cludit. fense maiestatis. Deut. xxxij. Deū q̄ te genu/ st dereliquisti & obliuisti dñi creator̄ tui zc.

Tres p̄me cōsideratiōes inducere debent ad p̄cundā de pctō siue pudorez. Lū em hō necessario sit mortalis & p pctm fiat ser/ uus diaboli & ei filius in turpitudine pecca/ ti: misū debet p̄cundari pctm cōmittere vel cōmississe.

Tres autē seq̄ntes inducunt ad timorem. Vltū em tūhere bz pctōz si cōsideret q̄ instabilis sit ei⁹ vita & incert⁹ exitus in quo necessario habet comparere coram sumo iudice/recepturus pro pecca/ tis sententiā damnatiōis et enemist̄ pen/ tentiā v̄ḡm egerit.

Due autē vltime indu cere debent ad diuinum amorē. Quis em non inflāmetur ad amorē dei si conside/ ret quanta sit felicitas quam diligētibz se reprōmissit: et quanta est suauitas & dul/

Prima est spes ḡre illuminatiue. Ad inuo/ cationē em & meditationē nois iesu illumi/ nat intellect⁹ nō solū sufficit ten⁹ aut yer/ boy folijs: sed sensus siue sm̄iaz medullis.

Ipe em iesus ē lux vera q̄ illūinat oēs ho/ minē ventē i hūc mōm. In h̄ siq̄dē p̄es antiq̄ p̄ meditationē & p̄ceptatōez studen/ tes & n̄ in mortuis litis: diuisi mysterijs s̄

Secunda est spes gratie. Joan. j. Gratia & veritas per iesum ch̄m/ sum facta est. Triplicē autē spem ḡre expe/ ritur anima in nomine iesu.

Prima est spes ḡre illuminatiue. Ad inuo/ cationē em & meditationē nois iesu illumi/ nat intellect⁹ nō solū sufficit ten⁹ aut yer/ boy folijs: sed sensus siue sm̄iaz medullis.

Ipe em iesus ē lux vera q̄ illūinat oēs ho/ minē ventē i hūc mōm. In h̄ siq̄dē p̄es antiq̄ p̄ meditationē & p̄ceptatōez studen/ tes & n̄ in mortuis litis: diuisi mysterijs s̄

Tertiu: est nomen desiderande dui/ cedinis. s. hoc nomen Iesus. de q̄ dicunt s̄ba p̄p̄ita. Vocatū est no/

men eius iesus. qd̄ nomē s̄ar desiderabi/ lem n̄re salutis opationem. Q̄n̄ Mart. j. angelus dicit ad Ioseph: Vocabis nomē eius iesum. Ipe em saluū faciet plm suū a pctis eoz. Hoc est itaq; nomē mire dul/

cedinis. Richar. de sc̄to vic. Iesus est no/ men dulce: nomē cōfortās pctōrem et b̄cē spei. Iesu esto mihi iesus. Bern̄. Si scri/ bas non sapit mihi nisi legero ibi iesum. si

disputes ac p̄feras n̄ sapit nisi sonuerit ibi iesus. Idē. Iesu dulcis memoria dās ve/

ra cordis gaudia. sed sup mel & oia ei⁹ dul/ cis p̄ntia. Dec ille. Nō m̄z est si dulcissi/ mū nob̄ est hoc nomen iesus & reuerendū

In eo em fundat̄ totas spes n̄ra q̄ triplex ē

Prima est spes venie
Secunda est spes gratie.
Tertia est spes glorie.

Vnia ē spes venie. Quis em peccator nō timeat nomē diuine potē/ tie. q̄s audeat sustinere dñm vltionuz. sed

Exc iesus dulce refugiu in quo exinanitur maiestas et dulcescit potestas. j. Joan. ij. Scribo vobis filioi n̄ri qm̄ remittitur vobis pctā vestra p̄pter nomē ei⁹: qz ad/ uocatū habem⁹ apud patrē iesū ch̄m zc.

Mirabile p̄fitorū: pctōz penitens plo/ rat & postulat: fili⁹ interpellat & impetrat

pater cōdonat: & sp̄s̄fētus m̄tē letificat: testimoniu p̄bēs d̄missionis pctōz. Jo/

h̄n̄ d̄ Act. xij. Ablue pctā tua inuocare noie iesu. Sicut itaq; sitiet̄ dulcis ē fons aq̄ viue: sic pctōz noie pctōz dep̄sso dulce est nomē iesu.

Secunda est spes gratie. Joan. j. Gratia & veritas per iesum ch̄m/ sum facta est. Triplicē autē spem ḡre expe/ ritur anima in nomine iesu.

Prima est spes ḡre illuminatiue. Ad inuo/ cationē em & meditationē nois iesu illumi/ nat intellect⁹ nō solū sufficit ten⁹ aut yer/ boy folijs: sed sensus siue sm̄iaz medullis.

Ipe em iesus ē lux vera q̄ illūinat oēs ho/ minē ventē i hūc mōm. In h̄ siq̄dē p̄es antiq̄ p̄ meditationē & p̄ceptatōez studen/ tes & n̄ in mortuis litis: diuisi mysterijs s̄

Secunda est spes gratie. Joan. j. Gratia & veritas per iesum ch̄m/ sum facta est. Triplicē autē spem ḡre expe/ ritur anima in nomine iesu.

Prima est spes ḡre illuminatiue. Ad inuo/ cationē em & meditationē nois iesu illumi/ nat intellect⁹ nō solū sufficit ten⁹ aut yer/ boy folijs: sed sensus siue sm̄iaz medullis.

Ipe em iesus ē lux vera q̄ illūinat oēs ho/ minē ventē i hūc mōm. In h̄ siq̄dē p̄es antiq̄ p̄ meditationē & p̄ceptatōez studen/ tes & n̄ in mortuis litis: diuisi mysterijs s̄

derā. dulcedie noīs iesu. Fo. XIX

mirabilē eruditi. Et tu q̄ro te a tra sub-
traxeris et ad alca sustuleris et ad iesuz te
conuerteris: tantū magis recipies lumen
vex. In cui⁹ mysterio discipuli Mat. xviij
in montis sup̄ alio leuantes oculos nemi-
nē viderūt nisi glū iesu. **S**cda ē spes
grē inflāmarūē q̄ s̄m Bern. Per nomen
dñi venit ad dilectionē et fruitionē. Et s̄o
d̄r. Can. j. Oleū effusum nomen tuū: ideo
adolecentule dilexerunt te nimis. q̄ vitz
ipe aie de nouo in p̄na laborātes q̄ adole-
scentule dicunt ardentissime exatant p̄ no-
men iesu in amore ei⁹ ad currendū post di-
lectum. **T**ertia est spes grē corroborā-
tiue Ro. viij. Certus sum q̄ neq̄ mors ne-
q̄ vita rē. poterit nos separare a charita-
te dei q̄ est in ch̄o iesu. **U**n̄ Act. xij. Aga-
bus p̄ba tulit zonā pauli et alligans sibi
manus et pedes ait. Hec dicit spūsc̄r̄s.
Urum cui⁹ est zona hec sic alligabūt tu-
dei in hierlm̄ rē. et sequit. R̄ndit paul⁹ et
dicit. Ego non solū alligari sed et mori pa-
ratus sum in hierlm̄ p̄pter nomen dñi iesu
ch̄i rē. Et certe q̄cumq̄ letas in dño. **N**u-
pauptas p̄ diuitijs. asperitas p̄ delictijs et
vilitas p̄ honorib⁹ reputat ei. cunctaq̄ illi
supplicia p̄ nomine iesu dulcia sunt. **U**n̄
Act. v. **I**bant ap̄s gaudētes a p̄spectu cō-
silij qm̄ digni habitū sunt p̄ noie iesu contu-
meliā pati. Sed hanc dulcedinē non sen-
tiunt miseri pctōres in pctō delectationez
qrētes: q̄ em̄ iesus humilia q̄rit. iō sup̄bo
nō placet. et q̄ oia mundana p̄tempst: iō
non placet auaro. et sic de pctis alijs. sed sa-
pit aie sancte charitate feruide q̄ cum p̄be-
ta Abacuk. iij. dicere. p̄t. Ego aut̄ i dño
gaudebo et exultabo in deo iesu meo. s̄. et n̄
in alio. Semp̄ itaq̄ de dulci nomine iesu
aliqd̄ est mēorie comēdādū qd̄ ruminatur
dulci pascit et avidius appetitum allicit
Heb. xij. Aspiciam⁹ in auctore fidei et cō-
sūmatorē iesum q̄ p̄posito sibi gaudio susti-
nuit crucē p̄fusione contēpta. Semp̄ igit̄
aliq̄ hora diei cogitanda sunt dñice passio-
nis insignia et nomis iesu dulcedo vt mēs
bis ibuta inde p̄cedat ad salutaria verba
q̄ Mat. xij. Bon⁹ hō de bono thesauro
cordis sui p̄fert bona Bon⁹ p̄fecto thesau-
rus in corde hoīs est nomen iesu. Et dum
q̄s sic nomen iesu meditat: statim eū p̄sen-
tem sentit. **J**uxta illd̄ Exo. xx. In oī loco

in q̄ fuerit mēoria noīs mei veniā. **D**ū eti-
am in tribulatione p̄lta⁹ aliq̄s nomen iesu
sū inuocant et deuote meditat: statim sola-
tionē sentit. **P**s. Proregā eū qm̄ cognouit
nomen meū. **H**ec aut̄ dicitur d̄cedā: nō s̄
intelligenda de hoc noie iesu q̄ntū ad so-
nū vocis/vel etiā quātū ad lras scriptas:
sed inquantū est signatū dei hoīs salua-
toris mādi. **B**ern. Cū iesum nomino ho-
minē mihi p̄pono m̄cē humilē sobriū beni-
gnū: castū: misericordē et oī deniq̄ hone-
state p̄picuū q̄ et suo me fouet exēplo et ro-
borat adiutorio. exatit ei torporē meū iesu-
sus de⁹ et hō. **H**ec Bern.

Tertia est spes glie. quia
sic d̄r Act. iij. Non est aliud nomē sub ce-
lo datū hoīb⁹ in q̄ nos oporteat saluos fie-
ri. **H**oc est q̄ nomen gl̄iosum p̄pter spem
istā glie. **I**esus em̄ saluator inter p̄raf. **E**st
itaq̄ nomen iesu nomen valde mirabile p̄
qd̄ signat verbum d̄ro factū: et in q̄ salua-
eterna sperat: de q̄ dicere possum⁹ illd̄ p̄s.
Die dñs nr̄: **Q**uā mirabile est nomen tuū
in vniuersa terra. **M**irabile in quā ange-
l⁹ et hominib⁹ et oī creature. **E**st em̄ mirabil⁹
hui⁹ noīs gloria in terra. i. regione vtiens
tū sc̄z in celo. **E**st mirabil⁹ hui⁹ noīs grā
in terra pegrinantū. **E**st mirabil⁹ hui⁹ no-
minis iusticia in terra morientū et p̄reū-
tū. **I**d̄ d̄r paul⁹ **P**hil. ij. In noie iesu oē
genū stectat: celestū: terrestriū: et infernū
Ibidē. **D**edit illi nomē qd̄ ē sup̄ oīs nomē
Tā venerabile est nomen iesu q̄ ap̄ls dic̄
Col. iij. **D**e q̄ d̄cūq̄ facit i p̄bo: aut i ope:
in nomie dñi nr̄i iesu ch̄i facite. **O**ptimuz
est itaq̄ vt quicūq̄q̄ verbi et opis initium
sit iesus pariter et finis. **U**n̄ et ecclia i oīo-
nū sine cōit̄ d̄r **P**er dñm nr̄m iesū ch̄m.
Digit nomē iesu exaltatū sup̄ oēs nomē
r̄ri: **H**ale nomē **D** gaudiū āgēo. **D** lecti-
cia iustoz. **D** p̄auor infernoz. **I**n te om̄s
spes venit. **I**n te oīs spes grē. **I**n te oīs
spes glie. **N**ō s̄ imerito de saluatore d̄r. q̄
vocatū est nomen ei⁹ iesus. **H**oc itaq̄ no-
men tor⁹ affectib⁹ vengeremur. **I**n eo spem
nr̄am ponam⁹: vt in ei⁹ veritate pctōz ve-
niā: dei grām: et gl̄iam p̄sequamur semp̄
ternam. **I**n qua eo p̄stante videbit ipse
iesus oī dulcedine plenissim⁹: **A**mē.